A°. 1835. N°. 3.

DONDERDAG DEN 8sten JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Tweede Oproeping.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, worden mits dezen opgeroepen, alle Mannelijke Ingezetenen dezer plaats, die hun *zeventiende jaar* zijn ingetreden, edoch hun *vijftigste* nog niet hebben volbragt, en niet in de Schutterij dezer plaats zijn ingelijfd: alsmede dezulke, welke van elders zich alhier met ter woon hebben begeven, om te verschijnen op Maandag den *twaalfden* Januarij eerstkomende, des ochtends te *acht* uur voor de Hoofdwacht der Schutterij, ten einde in dezelve te worden ingelijfd.

Paramaribo den 5 Januarij 1835.

De Majoor Kommandant der Schutterij,
P. FIERS SMEDING.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 4den dezer, het Schip *de Noord*, Kapt. J. A. Weijerbusch; hebbende 45 dagen reis.

Den 5den, het Schip *de Eensgezindheid*, Kapt. P. T. Kuiper; hebbende 48 dagen reis.

Idem, het Schip *Theresia Alida*, Kapt. H. H. Kraf; hebbende 53 dagen reis. — Allen van Amsterdam.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand December 1834 zijn geboren:

Van het Mannelijk geslacht,	11	personen.
» » Vrouwelijk »	8	»
	19.	

OVERLEDEN:

Van het Mannelijk geslacht,	12	personen.
» » Vrouwelijk »	13	»
Gehuwd: 2 paren.	25.	

TE PARAMARIBO OVERLEDEN, GEDURENDE DE MAAND DECEMBER 1834.

Den 5den, *Fredrik Coppitz*, oud 19 jaren.
Den 6den, *Johanna Martijn* geb. *Steenhuize*, oud 47 jaren en 4 maanden.
Den 8sten, *Eduard Leach*, oud 20 jaren en 10 maanden.
Den 9den, *Jacob François*, zoon van *Elisabeth Fransina van der Steede*, oud 1 jaar en 5 maanden.
Idem, *William Grieve*, oud 44 jaren, M. H.
Den 13den, *Charles de Gooij*, oud 44 j., M. H.
Idem, *Laurentia* van den Boedel *Hendrik van Perica*, oud 60 jaren.
Den 14den, *Johannis Cristoffel Cramer*, oud 48 jaren. (Milit. Hosp.)
Idem, *Carolina Pohl*, oud 28 jaren.
Den 15den, *Johanna Elisabeth Racker*, oud 38 jaren.
Den 17den, *America Friderici*, oud 52 jaren.
Den 18den, *Clasina Jacoba Depperman*, oud 1 jaar en 14 dagen.
Idem, *Johannis Harderwijk* van *E. J. Wesenhagen*, oud 80 jaren.
Den 21sten, *Josephine Elisabeth Poederooi*, oud 5 jaren en 8 maanden.
Den 22sten, *Anna Maria Coopman* wed. *A. W. Schligting*, oud 78 jaren.
Idem, *Charlotte Duchetse* van *Meijer*, oud 72 j.
Idem, *Abraham Fonseca*.
Den 24sten, *Johanna van Bruining*, oud 75 j.
Idem, *Carl Nicolaas Frederik de l'Isle*, oud 55 jaren.
Den 25sten, *Benjamin Lawkes*, oud 48 j.
Den 26sten, *Johanna Mida von Kierhan*, oud 70 jaren.
Den 27sten, *Dyonisia Antoinetta Lemmers*, oud 1 jaar en 9 maanden.
Den 28sten, *Johan Carl Schönher*, oud 31 j.
Den 29sten, *Nicolaas de Hoog*, aan boord van Z. M. Brik van Oorlog *Echo*, oud 41 jaren.
Den 31sten, *Anna Gertruida Daphtha* van *Jessurun*, oud 2 maanden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met* 15 *November* 1834.)

NEDERLANDEN.

HAARLEM, 12 *November*. Gisteren heeft prins *Leopold* de zitting van de belgische Kamers geopend. De gehoudene aanspraak behelst, ten aanzien der staatkundige aangelegenheden, weinig of niets bijzonders; men zegt daarin, dat Belgie, op de gewaarborgde verbindtenissen steunende, de toekomst met vertrouwen mag te gemoet zien. Voorts wordt gesproken van het aanleggen eener lijn van verdediging op de noordelijke grenzen.

HAARLEM, 13 *November*. Den 11den heeft prins *Leopold* de belgische wetgevende vergadering geopend met eene aanspraak waarin hoofdzakelijk voorkomt: dat Belgie, sedert het afgeloopen jaar, nieuwe betrekkingen met vreemde mogendheden heeft geopend, en door Spanje, Portugal, Brazilie is erkend; — dat het, sterk door de gewaarborgde verbindtenissen, de toekomst rustig te gemoet kan zien, en zich toeleggen op de verbetering van den binnenlandschen toestand; — dat in de uitgaven voor de legermagt de meest mogelijke bezuiniging in acht zal worden genomen; dat men eene reserve zal voordragen voor het leger, en in eene linie van defensie aan de zijde van het noorden zal voorzien; dat de geldmiddelen in een voldoenden toestand zijn, en dat men hoop heeft groote werken van algemeen nut te zullen kunnen ondernemen; — dat de opcenten weder zullen kunnen worden verminderd; — dat bij de voortedragen wetten, eene wet op de toelating van vreemdelingen zal worden voorgesteld; — dat men onderhandelingen in het belang der nijverheid met Frankrijk heeft geopend, en met andere Staten zal openen, en dat, na rijp beraad, die veranderingen in de tolwetten zullen worden gemaakt, waarvoor zij vatbaar zijn; — dat aan den ijzeren spoorweg met ijver wordt gearbeid, en dat de kosten denkelijk beneden de raming zullen blijven; — dat in Belgie eene volmaakte orde heerscht, en dat het land den geest van regtvaardigheid en onpartijdigheid, die bij zijn bewind steeds wordt in acht genomen, weet te waarderen. Het slot van de aanspraak luidt aldus: »In de provincien, welke ik laatstelijk heb bezocht, heb ik met genoegen zekere teekenen van welvaart bespeurd. Het onthaal, door mij genoten, is mij een aangenaam blijk geweest van de aanhankelijkheid van het land aan de instellingen en de dynastie, welke het zich gegeven heeft. Dit onthaal is mij een zekere waarborg van de ondersteuning, welke ik van de nationale vertegenwoordiging mag verwachten."

Den 14den November. Den 12den hebben de belgische gedeputeerden den heer *Raikem* als hunnen voorzitter benoemd, en de heeren *Fallon* en *Dubus* als vice-presidenten. De heer *Pirson*, welke als de oudste in jaren had voorgezeten, heeft zijne hoop te kennen gegeven, dat de nieuwe ministers mindere onbeschaamdheid mogten betoonen dan hunne voorgangers; — hij heeft aangemerkt, dat het hem voorkwam, dat de tegenwoordige toestand van Belgie dragelijk was, maar dat, als de achterstallen aan Oud-Nederland moesten worden uitbetaald, de belgische geldmiddelen eene bezwaarlijke crisis te wachten stond, en dat derhalve de kamer behoorde te verklaren, dat zij liever oorlog zoude willen voeren, dan in de betaling van deze achterstallen toestemmen.

— Bijzondere brieven uit Parijs, 11 November, luiden als volgt:

»Terwijl de heeren *de Rigny*, *Molé*, *Guizot*, elk aan zijne zijde, bezig waren, om een nieuw ministerie te vormen, heeft de heer *Persil* niet stil gezeten, en wordt het meesterstuk, door den *Moniteur* op heden aangekondigd, aan zijnen arbeid toegeschreven. — Indien men de vroegere gedragingen der nieuwe ministers nagaat, vindt men een keizerlijken president; — een zeer gestrengen minister van justitie, en een generaal, die Parijs tusschen kastelen wilde beknellen, en komt men tot het besluit, dat, bijaldien een dergelijk bewind al eene amnestie zoude willen verleenen, de onderscheidene partijen niettemin maatregelen van geweld te wachten hadden, zoo zij zich niet rustig hielden. Het bewind levert wijders een minister der geldmiddelen op, bekend als een man van veel kennis en behendigheid; een minister van koophandel, die als een goed geregleerde te boek staat; — een minister van buitenlandsche zaken, welks parlementaire bekwaamheden volstrekt onbekend zijn. Bij aldien de heer *Sauzet* de hem toegedachte waardigheid aanneemt, zal het bewind een aanklager en een verdediger van de steeds gevangene ministers van *Karel X* in zich bevatten.

»Men verneemt niet weinig geruchten, nopens de wijziging van het bewind. Volgens sommigen zouden de heeren *Guizot* en *de Rigny* maatregelen hebben aangeraden, die Rusland moeten mishagen; volgens anderen zoude de britsche ambassadeur geenszins te vreden zijn met de jongste benoeming. De meeste komen daarin over een, dat het nieuwe ministerie de openbare opinie tegen zich heeft, en niet kan duren. Ter beurze schijnt men eenige verandering van het staatkundige stelsel te duchten, doch onpartijdigen oordeelen, dat, daar de Koning toch eenmaal ministers moest hebben, hij van de nood eene deugd heeft gemaakt, en lieden heeft benoemd, die hem de behulpzame hand zullen bieden, tot dat de kamers bijeen zijn, en dat, zoodra de zwarigheden eenmaal verwonnen zullen wezen, de heer *Maret*, even als de heer *Fajitte*, zijn afscheid zal erlangen.

»Men verzekert, dat de generaal *Valdez* in Madrid als minister van oorlog is benoemd; — ter beurze schijnt men van oordeel, dat de stand van zaken aldaar niet zoo onrustbarend is, als wordt voorgegeven, en dat men al spoedig van de operatien van *Mina* zal hooren."

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 9 *November*. Het bekende iersche parlementslid *Sheil*, een medestander van *O'Connell*, heeft aan den Onder-Koning van Ierland, den markies *van Wellesley*, in hevige bewoordingen een brief geschreven, waarin aangedrongen wordt op het ontslaan van den markies *van Downshire* uit zijne betrekking van lord-luitenant in het graafschap Down, omdat hij bij de groote volksvergadering der protestanten, die onlangs daar gehouden is, het voorzitterschap bekleed heeft. Ingeval van weigering dreigt de heer *Sheil* met een opstand der Ieren. Een der ministeriële bladen, raadt reeds het afzetten van den markies aan.

— Men vreest hier, dat de stoomboot *Superb*, van hier naar Hamburg bestemd, in de jongste stormen vergaan is. Er waren 2 passagiers aan boord.

FRANKRIJK.

PARIJS, 5 *November*. Het is den Koning niet gelukt, een persoon te vinden, welke met de tegenwoordige ministers het voorzitterschap heeft kunnen, of willen aanvaarden, en de deswegens aangeknoopte onderhandelingen schijnen aanleiding te zullen geven tot eene geheele ontbinding van het bewind dar *doctrinaires*. Heden ochtend behelst het hoofd-orgaan der genoemde partij, het ministeriële ochtendblad, het navolgende berigt: »De aangewende pogingen, om het kabinet voltallig te maken, zijn zonder gevolg gebleven. Wij kunnen thans de moeijelijkheden, die zich hebben opgedaan, niet beoordeelen; wij kunnen alleen zeggen, dat geene derzelve ons onoverkomelijk is toegeschenen. Een dergelijke toestand kan niet duren, zonder den geregelden loop der zaken aanmerkelijk te belemmeren De heeren *Guizot*, *Thiers*, *Humann*, *Duchâtel* en *de Rigny* hebben den Koning hun ontslag gevraagd." — Van den heer *Persil* wordt niet gesproken, even min als van den admiraal *Jacob*, welke als minister der zeemagt fungeert. Het zeggen is, dat de eerstgenoemde het voorbeeld zijner ambtgenooten heeft gevolgd, en dat de laatste in functie blijft, om eene ordonnantie, waarbij een nieuw ministerie wordt benoemd, van zijne medeonderteekening te voorzien.

Den 7den. Het is gebleken, dat de Koning het ontslag van de vijf ministers heeft aangenomen, immers het ministeriële avondblad van eergisteren heeft, bij de vermelding, dat de genoemde staatslieden hunne waardigheden hadden nedergelegd, daarbij gevoegd, dat Z. M. de Koning den heer *Molé* had gelast, om een nieuw kabinet zamen te stellen.

Veelvuldig zijn de geruchten, nopens de redenen, welke de ministers hebben bewogen, om gezamenlijk, met uitzondering slechts van de heeren *Persil* en *Jacob*, aftetreden. Men wil, dat, zoodra het bekend is geworden, dat de maarschalk *Soult* gevraagd was om weder aan 't bewind te komen, er hooggaande woorden zijn gerezen tusschen de heeren *Guizot* en *Thiers*; — dat de eerstgenoemde den laatsten van verraderij heeft beschuldigd, en dat deze daarop, om zich van alle blaam te zuiveren, tot het besluit is gekomen, om het voorbeeld van den heer *Guizot* te volgen, en mede zijn ontslag te vragen.

Men heeft den maarschalk *Soult* terstond van het voorgevallene onderrigt, en men beweert, dat zijn antwoord nog van veel invloed zoude kunnen wezen op de zamenstelling van een nieuw bewind. Intusschen is de heer *Molé* werkzaam geweest, om nieuwe ministers te bekomen. Men vindt lieden, die beweeren, dat hij zich in de eerste plaats daartoe heeft pogen te verstaan met den heer *Thiers*, en dat deze, na eenige tegenstreving, zich gereed heeft getoond, om hem de hand te reiken.

Het blijkt nog niet, dat het den heer *Molé* gelukt is, bruikbare ministers te vinden, immers *de Moniteur* neemt heden nog een diep stilzwijgen in acht. De bladen van de partij des heeren *Dupin* beweeren zelfs, dat hij aan alle zijden is afgewezen. De laatstgenoemde heeft gisteren avond, als president der gedeputeerden, een aantal personen ten zijnent ontvangen, en aldaar liep het gerucht, dat de heer *Molé* reeds had afgezien van de hem opgelegde last. De heer *Dupin* moet aan zijne vrienden verzekerd hebben, dat hij niets gemeens heeft met al de knoeijerijen, welke het ontslag van den maarschalk *Gérard* dezer dagen heeft te weeg gebragt.

— De monarchalen willen, dat de napolitaansche ambassadeur gisteren het erkennen van *D. Carlos*, als Koning van Spanje, door zijn hof, heeft aangekondigd. Dit berigt vereischt altijd nog bevestiging. Anderen verzekeren, dat de russische ambassadeur eene zeer ernstige woordenwisseling met den heer *de Rigny* heeft gehad, en daarbij heeft betoogd, dat het benoemen van nieuwe ministers van eene meer revolutionaire kleur dan de afgetredene, onaangename gevolgen zoude hebben, met betrekking tot de goede verstandhouding tusschen de noordsche mogendheden en het kabinet der Tuilerien.

— Gisteren is van de zijde van het bewind een telegrafisch berigt bekend gemaakt, waarin voorloopig eene nieuwe door *Z.-Carreguy* behaalde overwinning op de troepen der Koningin werd aangekondigd. Heden melden de monarchalen dienaangaande het navolgende:

»De dagen van 27 en 28 October zijn zeer noodlottig geweest voor de Christino's, in de vlakte tusschen Vittoria en Salvatierra. Volgens een berigt uit Onate van den 29 des avonds, heeft *Z-Carreguy* op beide deze dagen twee divisien der Christino's vernield. Het verlies der laatsten wordt gerekend op 2000 man; men heeft hunnen bevelhebber *Odaly* [*O' Doyle*] en vele officieren gevangen genomen, en eenig geschut, veel wapentuig en een vaandel vermeesterd. Reeds waren er 600 Christino's gesneuveld, toen de bevelhebber der Carlisten last gaf, om kwartier te verleenen; zijne troepen waren echter niet te houden, en hebben hunnen vijand tot onder de muren van Vittoria vervolgd. Het eerste transport der krijgsgevangenen is reeds aangekomen, ten getale van 200 man. Koning *Karel V* heeft *Z.-Carreguy* het grootkruis van de orde van *St. Ferdinand* verleend, en een *te Deum* doen zingen. — Alles toont aan, dat het behaalde voordeel door gewigtige gebeurtenissen zal worden gevolgd, welke de troepen van *D. Carlos* gelegenheid zullen geven, om zich in Castilie uittebreiden."

De ministeriëlen erkennen het verslaan der Christino's, en melden, dat *Mina*, die, volgens hunne berigten, den 30sten in Pampelona moet zijn aangekomen, dadelijk troepen naar de Borunda heeft gezonden. *D. Carlos* bevond zich te Onate; *Cordova* had post gevat te Irurzum, en *Z.-Carreguy* was in aantogt, om hem aantetasten. De rest der insurgenten stond aan de zijde van Marhuina en werd door *Espartero* in 't oog gehouden. De generaal *Armildez*, die als kapitein-generaal van Navarre moest fungeren [welke waardigheid door *Mina* met zoo veel aandrang voor hem zelven wordt verlangd] is den 28sten October overleden.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 11 *November*. Uit Zwitserland wordt gemeld, dat de regering van het kanton Bern het voorzittend kanton van het eedgenootschap heeft te kennen gegeven, dat de hoogst ongewone maatregelen, welke laatstelijk door de besturen van Oostenrijk, Pruissen en Beijeren zijn genomen, doen gelooven, dat hare bedoelingen verkeerdelijk worden beoordeeld; — dat zij geenszins de vereenigingen der vreemde handwerkslieden heeft begunstigd; — dat zij echter, eenmaal het beginsel van gastvrijheid hebbende aangenomen, deze vereenigingen niet heeft kunnen beletten, zonder dit beginsel te verkorten, daar die bijeenkomsten niets anders betroffen, dan het openbaren van persoonlijke gevoelens. — De regering van Bern volhart bij haar gevoelen, dat niet zij, maar het voorzittend kanton deswegens met de gezanten der vreemde mogendheden in onderhandeling moet treden, ten einde het gerezen misverstand, over 't welk zij zich hoogelijk te beklagen heeft, uit den weg te ruimen.

HAMBURG, 11 *November*. Berigten uit Stokholm van den 4den November melden, dat dezer dagen in de vergadering van den adelstand, bij gelegenheid van de beraadslagingen over de buitengewone uitgaven, door een der leden breed is uitgeweid over de bijzondere naauwe staatkundige betrekkingen, welke, blijkens de zending van graaf *Mentschikoff*, tusschen Zweden en Rusland schijnen te bestaan, en over het ontslag uit 's Konings dienst van den aide-de-camp, baron *Stedingk*. De landmaarschalk, of voorzitter, heeft den spreker het woord ontzegd, om dat hij aangelegenheden ter spraak bragt, die niets gemeens hadden met het onderwerp der discussien, doch deze heeft zulks ontkend en zich tegen het besluit der voorzitters verzet; waarbij hij nog al eenigen bijval heeft gevonden, inzonderheid ook van de zijde van graaf *Wetterstädt*.

Naar luid der genoemde berigten, had de adjudant generaal al de zweedsche officieren doen vermanen, om hunne verblijfplaatsen optegeven, en zich gereed te houden, om, bij de eerste oproeping, dienst te kunnen doen. — De aanleiding tot dezen maatregel wordt niet gemeld.

— De engelsche stoompaket *Superb*, kapt. *Stranack*, welke met de brieven van 21 October uit Engeland is vertrokken, en voor welks lot men daar te lande zeer beducht schijnt te zijn, is tot nog toe alhier niet aangekomen.

De *Temps* verhaalt het volgende geval, dat Madame Malibran in Toskane bejegend is. De groote Zangeres moest door de stad Arezzo reizen. Men had zulks aldaar bekend gemaakt en de gansche bevolking was op de been gekomen; eenigen hadden zich naar het posthuis begeven om op te passen, dat men het reizend gezelschap niet van versche paarden voorzag. Het kunstlievende en door geestvervoering gedrevene volk van Toskane wilde niet dat men zeggen zou dat Mad. Malibran hun gebied was doorgetrokken, zonder het vermaak te hebben genoten van deze beroemde stem te hooren, en kwam dus gelijk de galante roover van Kalabrie of Spanje, de beroemde Virtuose, met de pistool op de borst, om de genade verzoeken, hen op eene cavatine te onthalen. Mad. Malibran had eerst besloten zich door geen geweld te laten bewegen. Maar, geene cavatine — geene paarden. Zij moest zingen of blijven. Een ruiter, die de virtuose vergezelde, gebruikte zijne welspekendheid, om haar over te halen tot toegeven, doch daar woorden niet baatten, wilde hij met een goed voorbeeld voorgaan, dat is te zeggen, hij trok eene viool uit de kas en begon eenige praeludia te spelen. Bij de eerste akkoorden van het instrument liet zich een algemeen gerucht van bewondering en verrukking uit de geheele menigte hooren. De violist was Beriot. De geïmproviseerde toonen van den grooten kunstenaar, de sympathetische dronkenschap van deze gevoelvolle massa ontvonkten eensklaps de verbeeldingskracht der zangeres, die op het rijtuig klom en met de grootste geestvervoering eene bewonderenswaardige cavatine zong. Het was eene algemeene bedwelming. Het volk dat haar paarden weigerde, zou zich gezamenlijk voor hare postchais hebben gespannen; zij vertrok onder duizend zegeningen. Reeds was zij tien mijlen van de stad verwijderd, toen de lucht nog bleef dreunen van het geroep: *Viva la Malibran!*

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.